

WIELKI POST 2018 z przykazaniami kościelnymi

a w okresach pokuty 4

powstrzymać się od udziału w zabawach

zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych

Post wprowadza człowieka w trudną sytuację. Wywołuje rozmaite, uciążliwe dolegliwości fizyczne. Napina psychicznie i duchowo. Czyni wrażliwszym na pokusy ze strony złego. Bóg w czasie postu ze szczególną troską opiekuje się poszczącym. Nie uwalnia go jednak od ciężarów postu, lecz dozwala, by się nasilały. Pośród różnorodnego cierpienia prowadzi go bowiem do poznania prawdy. Prawdy o tym, kim jest dla Boga, a czym dla szatana. Czy w myśleniu i działaniu jest wierny Bogu, czy też ulega podszeptom ze strony kusiciela. Czy jest panem, czy niewolnikiem własnego ciała, posiadania i ambicji. Czy w działaniu stosuje się do rad boga, czy też ulega podstępny sugestiom złego. Czy dla osiągnięcia zamierzonych celów sięga wyłącznie po środki godziwe, czy niegodziwe. Post jest jak rezonans magnetyczny. Precyzyjnie wydobywa na światło dzienne prawdę z najskrytszych zakamarków duszy. Pozbawia człowieka złudzeń co do własnej osoby. Jako taki jest sojusznikiem i dobroczyńcom poszczącego. Pomaga mu bowiem stworzyć w oparciu o prawdę. Gwarantuje tym samym osiągnięcie przez poszczącego duchowej dojrzałości.

Wyrzeczenia....

W żadnej dziedzinie ludzkiej kultury nie osiąga się sukcesów bez wyrzeczenia. Umiejętność wyrzeczenia jest również nieodzownym towarzyszem religijnego i moralnego wzrastania. Każdy, kto marzy o spotkaniu Boga, staniu się Jego uczniem, bratem i przyjacielem musi zdecydować się na trening w sztuce wyrzeczenia.

Wyrzeczenia kształtują osobowość człowieka. Hartują pod każdym względem. Wspierają w oporze wobec zła. Uskrzydłają w podejmowaniu dobra. Chronią przed załamaniem się w trudnościach. Pomagają zachować prawość w zmiennych kolejach losu. Współdziałają z dążącymi do szczytnych celów. Są współautorami zwycięstw i sukcesów.

Należy pamiętać, że wyrzeczenia uzdalniają do obdarowywania. Obdarowywanie z kolei przygotowuje do ofiary. Ten, kto nie nabył biegłości w sztuce wyrzeczenia, ten nie jest zdolny do obdarowywania innych. A kto nie umie obdarowywać, ten nie jest w stanie złożyć siebie w ofierze ani dla sprawy Bożej, ani dla pomyślności narodu, ani dla dobra drugiej osoby. Człowiek niezdolny do wyrzeczenia, i ofiary dokonuje życia w pętach egoizmu.

Jest to nieszczęśliwe życie.

Post od samego początku chrześcijaństwa postrzegany był nade wszystko jako środek uświęcający (tak nauczał również judaizm i zgodne jest to w ogóle z duchem religijności). Intencją Kościoła jest pomoc wiernym w opanowaniu instynktów i kształtowaniu wolności serca. **Podstawowe rozróżnienie to: post ścisły i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.**

Najważniejszym okresem postnym w całym roku liturgicznym jest Wielki Post, okres od Środy Popielcowej aż do Wigilii Paschalnej, czyli do Wielkiej Soboty.

Nakaz powstrzymania się od zabaw (nie mówi się już o „hucznych zabawach” i „weselach”, ale w ogóle o każdej formie zabawy obejmującej tańce i głośną muzykę - (w tym mieszczą się też zabawy urządzone przez szkoły) obowiązuje w okresie pokuty.

Post ścisły obowiązuje w Środę Popielcową i w Wielki Piątek wszystkich między osiemnastym a sześćdziesiątym rokiem życia. Polega na spożyciu w ciągu dnia tylko jednego posiłku bezmięsnego do syta (mogą być jeszcze dwa inne, ale w bardzo ograniczonej ilości), obejmuje wiernych między 18. a 60. rokiem życia, wyjątek mogą stanowić ludzie chorzy. Oczywiście powstrzymujemy się w te dni od jakichkolwiek zabaw.

Kościół ustanowił także dni pokuty (obok okresów pokuty). Są nimi **wszystkie piątki całego roku (nie tylko w piątki Wielkiego Postu).** Obo-

wiązuje nas wtedy **wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych obowiązuje wszystkich po ukończeniu 14. roku życia.** Kościół bardzo mocno podkreśla, że niemożliwość zachowania wstrzemięźliwości w piątek domaga się od chrześcijanina podjęcia innych form pokuty np. udział we Mszy św., odprawienie Drogi Krzyżowej lub modlitwa różańcowa lub jeszcze inne formy. Oficjalny komentarz do IV przykazania kościelnego nie wspomina o Wigilii Bożego Narodzenia jako dniu pokuty, wypada jednak pójść za dawnym prawem bardzo mocno zakorzenionym w Polsce (w wielu krajach tego nie ma) i potraktować ten dzień jako czas wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. **Godne pochwały jest też łączenie abstynencji od pokarmów mięsnych z zupełną rezygnacją z alkoholu.**

Szczególną odmianą postu jest post eucharystyczny, związany z przygotowaniem do przyjęcia Komunii św. Nakazuje on powstrzymanie się od pokarmów (z wyjątkiem wody i lekarstw) na godzinę przed Komunią św. (chorzy nie muszą zachowywać nawet tej zasady).

Nie wspomina się o Adwencie jako „okresie pokuty” z racji na fakt, że przygotowanie na przyjście Pana ma charakter radosny. Wydaje się jednak, że warto zachować zdrowe wskazania tradycji co do postawy wyciszenia, chociaż prawo kościelne tego wprost nie sugeruje.

Nowelizacja zapisu czwartego przykazania podkreśla charakter każdego piątku jako dnia pokutnego, w którym katolicy powinni „modlić się, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia siebie przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zaś zachowywać wstrzemięźliwość”. Wyjątkiem są jedynie przypadające wtedy uroczystości. Jeśli zatem w piątek katolik chciałby odstąpić ze słusznej przyczyny od pokutnego przeżywania tego dnia, winien uzyskać odpowiednią dyspensę od księdza proboszcza.